

Jihomoravský KNV

odbor školství

Brno

Věc: odvolání

Vážení soudruzi,

odvolávám se proti nepřijetí mé dcery Ludm. Ročkové na SZTŠ v Kyjově.

Odvolání zdůvodňuji:

Dcera studuje neustále v výborném prospěchem. Až do šesté třídy ZDŠ měla samé výborné. V dalších třídách měla chvalitebnou jen v těchto předmětech: v sedmé z fyziky, v osmé z matematiky a v deváté o pololetí z češtiny.

Ve studiu je snaživá, pečlivá, soustavně se na vyučování připravuje. Je skromná, v práci důsledná. Za celou školní docházku neměla ve škole jeduny přestupek.

Navštěvuje LŠU - hraje na housle. Zúčastnila se okresní soutěže ve hře na housle, umístila se na II. místě, v soutěži houslového kvarteta na I. místě. Je členkou PO, již několik let si dopisuje s Táňou Solodovnikovou z Charkova. Účastní se fyzikální olympiády. Má tedy všechny předpoklady k dalšímu studiu.

Navíc nemůže vykonávat těžší povolání, léčí se ze štítnou žlázou, je pod kontrolou DFN v Brně a podrobuje se rehabilitačnímu léčení s páteří.

Je-li nepřijetí mé dcery do školy hlavním důvodem moje a manželovo vyloučení z KSČ tedy sděluji:

Pocházím z dělnické rodiny. Otec byl členem KSČ (jednatelém organisace) od roku 1928. Zemřel v roce 1942 v koncentračním táboře Osvětimi. Je zaznamenán s dalšími oběťmi fašismu na pamětních deskách na návsi a v ZDŠ v Rakvicích. Matka je členkou KSČ, již v předmnichovské republice kandidovala za KSČ do obecního výboru, kde také po volbách do rozpuštění KSČ pracovala. Byla funkcionářkou KSČ, MNV, JZD, ještě nyní v 70 letech pracuje v SPB. Po osvobození se zřekla náhrady válečných škoda, přestože vychovávala 5 dětí, nejmladšímu bylo 5 let. Všech nás pět vstoupilo do KSČ.

Všichni jsme aktivně pracovali v KSČ, ROH a mládežnickém hnutí. Manželovi rodiče jsou rovněž členy KSČ (matka zemřela), též jeho pět sourozenců. Manžel vyšel z rodiny sociálně slabé. Ve školních záznamech měl neustále poznámku - podvyživen. Původním povoláním jsme s manželem dělníci. Oba jsme při malých dětech studovali. Manžel SPŠS, já SEŠ a VUML. Přitom jsme neustále pracovali ve funkcích. Na pracovišti jsme své úkoly plnili spolehlivě. Manžel se nositelem řady vyznamenání, mimo jiné také "Za zásluhy o výstavbu". Oba jsme nositeli čestného odznaku FO.

Své děti jsme vždy vychovávali ke správnému poměru k socialist. zřízení a k úctě k jiným národům. Též náš syn byl členem PO, nyní je členem SSM.

Po 25 leté aktivní činnosti jsme se najednou s manželem stali politicky nespolehlivými. Manžel musel odejít s ved. místa, pracuje nyní jako strojník EHO. Rovněž já jsem musel odejít z OV KSČ, nyní pracuji jako prodavačka.

Nebudu se dále rozepisovat, neboť tyto věci by náležely k řešení stranickým orgánům. Neudělali jsme s manželem nic, za co by jsme se museli před dětmi a společností stydět. I soudruh Husák, generální tajemník ÚV KSČ prohlásil, že za názory (byly vedeny jen vnitřně v rámci stanov KSČ) nebude nikdo trestán a souzen. Já sama jsem se několikrát proti rozhodnutím odvolala, vždy jsem byla dále postižena. Po všech postizích jsem nervově vyčerpána a k dalšímu řešení nemám sil, proto jsem se smířila se stavem jaký je.

Nechci však, aby byly dále postihovány moje děti, proto se proti nepřijetí mé dceři na SZTŠ v Kyjově odvolávám.

Dovolávám se také prohlášení v televizi a tisku, kde se zdůrazňuje, že v socialistickém státě může studovat každý, kdo se poctivě, svědomitě s dobrými výsledky učí a má předpoklady k dalšímu studiu. Tyto předpoklady moje dcera splňuje.

Věřím, že spravedlivě zvážíte všechny kladné stránky a umožníte mé dceři studium na SZTŠ v Kyjově. Věřte, že z ní vyrostе dobrý a spolehlivý odborník, ku prospěchu naší socialistické společnosti.

Děkuji Vám a jsem s pozdravem

Božena Ročková
U červených domků 19
H o d o n í n .

V Hodoníně 14. dubna 1975